

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 41/07

14. června 2007

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-127/05

Komise Evropských společenství v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

SODNÍ DVŮR ZAMÍTÁ ŽALOBU KOMISE SMĚŘUJÍCÍ PROTI VÝRAZU „PŘIMĚŘENÝM ZPŮSOBEM PROVEDITELNÉ“ OBSAŽENÉMU V BRITSKÉM PRÁVNÍM PŘEDPISĚ O OCHRANĚ ZDRAVÍ A BEZPEČNOSTI ZAMĚSTNANCŮ

Komise neprokázala právně dostačujícím způsobem, že uvedené ustanovení omezuje, v rozporu s ustanoveními směrnice o bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců, odpovědnost zaměstnavatelů zajistit bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců, jež jim přísluší.

Směrnice Společenství týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců¹ stanoví, že zaměstnavatel je povinen zajistit bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců s ohledem na všechna hlediska týkající se práce. Jako výjimku z tohoto pravidla mohou členské státy vyloučit nebo snížit odpovědnost zaměstnavatele „při událostech, které nastaly za neobvyklých a nepředvídatelných okolností, jež jsou mimo kontrolu zaměstnavatele, nebo při mimořádných situacích, jejichž následkům by nebylo možné zabránit ani při náležité péči“.

Ve Spojeném království jsou ochrana zdraví a bezpečnost zaměstnanců upraveny Health and Safety at Work Act 1974. Podle tohoto právního předpisu je každý zaměstnavatel povinen zajistit ochranu zdraví, bezpečnost a pohodlí všech zaměstnanců při práci, „je-li to přiměřeným způsobem proveditelné“. Za porušení těchto povinností lze ukládat trestní sankce.

Vzhledem k tomu, že Evropská komise měla za to, že toto ustanovení není v souladu se směrnicí, podala žalobu pro nesplnění povinnosti proti Spojenému království. Komise tvrdí, že britská právní úprava umožňuje zaměstnavateli vyhnout se odpovědnosti, prokáže-li, že přijetí opatření k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců bylo zcela nepřiměřené z hlediska nákladů, času a jiných obtíží vzhledem k možnému riziku. Podle Komise přitom jedinou možnou

¹ Směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. L 183, s. 1; Zvl. vyd. 05/01, s. 349).

odchylku z této odpovědnosti představují případy výslovně stanovené v čl. 5 odst. 4 směrnice, což je ustanovení, které je třeba jako výjimku z obecné zásady odpovědnosti zaměstnavatele vykládat striktně.

Soudní dvůr zamítá žalobu podanou Komisí.

Úvodem Soudní dvůr konstatuje, že Komise kritizuje sporné ustanovení nejen z toho důvodu, že je způsobilé omezit odpovědnost zaměstnavatele, ale rovněž proto, že může mít dopad na rozsah obecné povinnosti zajistit bezpečnost, jež přísluší zaměstnavateli.

Co se týče odpovědnosti zaměstnavatele, Soudní dvůr uvádí, že Komise vychází z výkladu směrnice, z něhož vyplývá, že zaměstnavatel nese objektivní odpovědnost, ať už občanskoprávní, či trestněprávní. Soudní dvůr však uvádí, že takový výklad směrnice se nezakládá ani na znění, ani na přípravných pracích, ani na struktuře směrnice. Soudní dvůr krom toho podotýká, že Komise neprokázala, že cíle směrnice nelze dosáhnout jinými prostředky než zavedením režimu objektivní odpovědnosti zaměstnavatelů. Soudní dvůr z toho vyvodil, že Komise neprokázala, že sporné ustanovení omezuje odpovědnost zaměstnavatelů v rozporu s ustanoveními směrnice tím, že vylučuje určitou formu objektivní odpovědnosti.

Co se týče dopadu ustanovení na rozsah povinnosti zajistit bezpečnost, již nese zaměstnavatel, Soudní dvůr shledává, že Komise dostatečně neupřesnila svůj výklad obsahu uvedené povinnosti. Dovozuje z toho, že Komise neprokázala, čím sporné ustanovení posuzované ve světle vnitrostátní judikatury porušuje ustanovení směrnice.

Soudní dvůr tedy dochází k závěru, že Komise neprokázala právně dostačujícím způsobem, že Spojené království tím, že stanovilo omezení povinnosti zaměstnavatele zajistit bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců s ohledem na všechna hlediska týkající se práce na to, co je přiměřeným způsobem proveditelné, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze směrnice.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: BG CS DE EN ES EL FR HU IT RO PT SK

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-127/05>

Zpravidla ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028